

Onderlinge regeling als bedoeld in artikel 38, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, regelende de samenwerking tussen Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten op het gebied van de onderlinge vergelijking van DNA-profielen ten behoeve van de opsporing, vervolging en berechting van strafbare feiten (Onderlinge regeling vergelijking DNA-profielen tussen Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten)

Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten,

Overwegende dat de vier Ministers van Justitie van het Koninkrijk der Nederlanden in het Justitieel Vierpartijenoverleg (JVO) van 5 januari 2016 hebben uitgesproken dat de onderlinge vergelijking van DNA-profielen ten behoeve van de opsporing, vervolging en berechting van strafbare feiten mogelijk moet worden gemaakt;

Overwegende dat het de gerechtvaardigde verwachting is dat het onderling vergelijken van DNA-profielen van Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten daaraan kan bijdragen;

Overwegende dat de onderlinge vergelijking van de DNA-profielen van de diverse DNA-databanken mogelijk is onder nationale regelingen in de respectievelijke landen;

Gelet op artikel 38, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden;

Komen het volgende overeen:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. *landen*: Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten;
- b. *persoonsgegevens*: elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon;
- c. *verwerking van DNA-profielen*: elke handeling of elk geheel van handelingen met betrekking tot DNA-profielen waaronder in ieder geval het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling, samenbrengen, vergelijken, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van DNA-profielen;
- d. *onderlinge vergelijking van DNA-profielen*: de directe toegang tot de strafvorderlijke DNA-profielen van een ander land met het doel die DNA-profielen met een DNA-profiel van het bevestigende land te vergelijken; en
- e. *betrokkene*: degene op wie een DNA-profiel betrekking heeft.

Artikel 2

1. De landen stellen hun DNA-databanken met DNA-profielen ter beschikking voor onderlinge vergelijking op de wijze zoals in hun nationale regelingen en deze onderlinge regeling is bepaald.
2. Elk land draagt er zorg voor dat de bevoegde instantie zijn DNA-databank beheert volgens de daaraan gestelde nationale en internationale normen.

Artikel 3

De onderlinge vergelijking van DNA-profielen is uitsluitend toegestaan met het oog op:

- a. de vaststelling of de vergeleken DNA-profielen overeenstemmen; en
- b. de voorbereiding en indiening van een politieel of justitieel verzoek om rechtshulp conform het toepasselijke nationale recht in het geval de vergeleken DNA-profielen overeenstemmen.

Artikel 4

1. Het resultaat van de onderlinge vergelijking van DNA-profielen mag uitsluitend door de autoriteit-

ten, instanties en rechterlijke autoriteiten worden verwerkt die een taak hebben in het kader van de in artikel 3 genoemde doeleinden.

2. Het resultaat van de onderlinge vergelijking van DNA-profielen mag alleen aan andere autoriteiten en instanties dan de autoriteiten en instanties, bedoeld in het eerste lid, worden doorgezonden, indien het verstreckende land daarvoor toestemming heeft verleend en met inachtneming van het recht van het bevragende land.

Artikel 5

1. De landen staan borg voor de juistheid en actualiteit van de DNA-profielen.
2. Indien DNA-profielen onjuist zijn, worden ze gecorrigeerd of vernietigd.
3. Als het bevragende land, ambtshalve of op basis van een mededeling van de betrokkene, vaststelt of vermoedt dat het positieve resultaat van de onderlinge vergelijking van DNA-profielen gebaseerd is op een DNA-profiel dat onjuist is of vernietigd had dienen te worden, deelt dat land dit onverwijld aan het verstreckende land mee.
4. Een DNA-profiel waarvan de betrokkene de juistheid aanvecht en waarvan de juistheid of onjuistheid op dat moment niet kan worden vastgesteld, wordt met inachtneming van het nationale recht van het land dat verantwoordelijk is voor de verwerking van die DNA-profielen, zolang de procedure loopt waarin de betrokkene de juistheid van een DNA-profiel aanvecht en de bevoegde rechterlijke autoriteit of de voor de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instantie geen beslissing in dat kader heeft genomen, van onderlinge vergelijking uitgesloten. De eerste volzin is van overeenkomstige toepassing indien de onderlinge vergelijking al tot een positief resultaat heeft geleid.

Artikel 6

1. De landen zijn verplicht om de resultaten van de onderlinge vergelijking van DNA-profielen effectief te beschermen tegen toevallige of onbevoegde vernietiging, toevallig verlies, onbevoegde toegang, onbevoegde of toevallige verandering en onbevoegde bekendmaking.
2. De technische vormgeving van de onderlinge vergelijking waarborgt dat:
 - a. aan de huidige stand van de techniek aangepaste maatregelen ter bescherming en de beveiliging van de DNA-profielen worden getroffen, die in het bijzonder de vertrouwelijkheid en de integriteit van de onderlinge vergelijking garanderen;
 - b. bij het gebruik van algemeen toegankelijke netwerken door de daarvoor bevoegde autoriteiten en instanties erkende versleutelings- en autorisatieprocedures worden gebruikt; en
 - c. dat de toelaatbaarheid van de onderlinge vergelijkingen in overeenstemming met artikel 7, eerste, derde en vierde lid, kan worden gecontroleerd.

Artikel 7

1. De onderlinge vergelijking van DNA-profielen mag alleen geschieden door speciaal daartoe gemachtigde ambtenaren van de instantie die de DNA-databank van het land beheert.
2. Indien er bij de onderlinge vergelijking van DNA-profielen een overeenkomst met het DNA-profiel van een spoor wordt gevonden, wordt die overeenkomst aan het land gemeld dat de eigenaar is van het DNA-profiel van dat spoor. Deze melding bevat uitsluitend:
 - a. de zaakgegevens behorend bij het DNA-profiel van het spoor;
 - b. het land waarmee de overeenkomst is gevonden;
 - c. de aard van het overeenkomende profiel; en
 - d. de bewijswaarde van de overeenkomst.Het land dat de melding ontvangt kan vervolgens via een rechtshulpverzoek de zaak- en persoonsgegevens behorend bij het overeenkomende DNA-profiel bij het andere land opvragen.
3. Elk land en de instantie die de DNA-databank van het land beheert, deelt op verzoek de gegevens, bedoeld in het tweede lid, onder a tot en met d, en derde lid, uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het verzoek, mee aan de voor de controle van de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instanties of, in voorkomend geval, de justitiële autoriteiten van de landen. Die autoriteiten mogen die gegevens uitsluitend gebruiken voor de controle van de gegevensbescherming en het waarborgen van de veiligheid van het resultaat van de onderlinge vergelijking van DNA-profielen.

4. De gegevens, bedoeld in het tweede lid, onder a tot en met d, en derde lid, worden door passende voorzieningen tegen oneigenlijk gebruik en andere vormen van misbruik beschermd en twee jaar bewaard. Na afloop van deze termijn worden deze gegevens onverwijld vernietigd.
5. De juridische controle van de verwerking van het resultaat van de onderlinge vergelijking van DNA-profielen is in handen van de voor de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instantie van het verwerkende land of, in voorkomend geval, de justitiële autoriteiten van dat land.
6. Met inachtneming van het nationale recht kan de betrokkene de instantie of de justitiële autoriteiten, bedoeld in het zesde lid, verzoeken om de rechtmatigheid van de onderlinge vergelijking van zijn DNA-profiel te controleren.
7. De instantie of de justitiële autoriteiten, bedoeld in het zesde lid, alsmede de instantie die de gegevens, bedoeld in het, het tweede lid, onder a tot en met d, en derde lid, heeft vastgelegd, controleert bij wijze van steekproef de rechtmatigheid van de verstrekkingen.
8. De resultaten van een controle als bedoeld in het achtste lid worden door de instantie of de justitiële autoriteiten, bedoeld in het zesde lid, achttien maanden bewaard. Na afloop van deze termijn worden ze onverwijld vernietigd.
9. Elke voor de gegevensbescherming bevoegde instantie of justitiële autoriteit kan door de voor gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instantie van een ander land met inachtneming van het nationale recht om de uitoefening van haar bevoegdheden worden verzocht en kan op niet-naleving daarvan worden aangesproken.
10. De voor de gegevensbescherming bevoegde onafhankelijke instanties van de landen dragen zorg voor de ter vervulling van hun controletaken noodzakelijke wederzijdse samenwerking, in het bijzonder door het uitwisselen van relevante informatie alsmede het uitbrengen van een jaarlijks verslag, waaruit blijkt in hoeverre de controle, bedoeld in het zesde lid, heeft plaatsgevonden. Het verslag wordt voor het eerst, binnen een jaar na de inwerkingtreding van deze onderlinge regeling uitgebracht.

Artikel 8

Binnen vijf jaar na inwerkingtreding van deze onderlinge regeling evalueren de Ministers van Justitie van de landen de werking van deze regeling.

Artikel 9

Deze onderlinge regeling treedt in werking met ingang van 1 september 2017.

Artikel 10

Deze onderlinge regeling wordt aangehaald als: *Onderlinge regeling vergelijking DNA-profielen tussen Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten.*

Deze onderlinge regeling zal met de toelichting in de Staatscourant, de Landscourant van Aruba, het Publicatieblad van Curaçao en het Afkondigingsblad van Sint Maarten worden geplaatst.

Voor Nederland:

*De Minister van Veiligheid en Justitie,
S.A. Blok*

Voor Aruba:

*De Minister van Justitie,
A.L. Dowers*

Voor Sint Maarten:

*De Minister van Justitie,
R.A. Boasman*

TOELICHTING

Met de onderhavige Onderlinge regeling vergelijking DNA-profielen tussen Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten wordt beoogd een passend niveau van bescherming van de persoonlijke levenssfeer te bieden van degenen van wie het resultaat van de onderlinge vergelijking van DNA-profielen worden uitgewisseld.

Momenteel is een ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit DNA-onderzoek in strafzaken in Nederland in procedure. Daarin wordt voorzien in een grondslag voor de onderlinge vergelijking van DNA-profielen met de overige landen van het Koninkrijk. Op dit moment beheert het Nederlands Forensisch Instituut de DNA-databanken van alle landen. Op de verwerking van de Nederlandse DNA-profielen en de daarbij horende (identificerende) persoonsgegevens is de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) van toepassing, voor zover de algemene normen uit die wet niet in het Wetboek van Strafvordering of het daarop gebaseerde Besluit DNA-onderzoek in strafzaken zijn geconcretiseerd. Artikel 76 Wbp bepaalt dat persoonsgegevens alleen naar een land buiten de Europese Unie kunnen worden doorgegeven, indien dat land een passend niveau van bescherming van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen biedt. Met het begrip 'doorgeven' in dit artikel wordt bedoeld op het ter kennis brengen van de gegevens van een persoon die zich buiten de rechtsmacht van één van de landen van de Europese Unie bevindt.¹ Het College bescherming persoonsgegevens – tegenwoordig Autoriteit Persoonsgegevens geheten – heeft in zijn advies over het ontwerpbesluit erop gewezen dat de BES-eilanden en de landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten zich buiten de rechtsmacht van Nederland bevinden en dat door die (ei)landen de mogelijkheid te bieden hun DNA-profielen te vergelijken met de DNA-profielen uit de Nederlandse DNA-databank, het positieve resultaat van de onderlinge vergelijking van Nederlandse DNA-profielen aan hen in de zin van artikel 76 van de Wbp worden doorgegeven. Het toenmalige College bescherming persoonsgegevens heeft erop gewezen dat de BES-eilanden en de landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten niet zijn opgenomen in de lijst met landen met een passend beschermingsniveau en dat verstrekking van het positieve resultaat van de onderlinge vergelijking van Nederlandse DNA-profielen aan een land zonder passend beschermingsniveau pas mogelijk is indien wordt voldaan aan een van de uitzonderingen van artikel 77 Wbp.

Aruba, Curaçao en Sint Maarten voorzien in nationale regelingen, waarin de onderlinge vergelijking van DNA-profielen tussen de landen van het Koninkrijk is geregeld.² Het ontwerpbesluit DNA-onderzoek in strafzaken bevat die regeling voor de BES-eilanden. Ook is in die eilanden de Wet bescherming persoonsgegevens BES van kracht, die in artikel 44 voorziet in een Commissie toezicht bescherming persoonsgegevens BES, welke op 1 april 2014 inwerking is getreden. In Aruba, Curaçao en Sint Maarten gelden afzonderlijke Landsverordeningen betreffende de bescherming persoonsgegevens. Het toezicht op de naleving van deze verordeningen verschilt per land. De Arubaanse Landsverordening persoonsregistraties voorziet in toezicht op de bescherming van persoonsgegevens door de rechter in eerste aanleg.³ Het toezicht in Curaçao wordt uitgevoerd door het College bescherming persoonsgegevens, zoals voorzien in artikel 41 van de Landsverordening houdende regels inzake de bescherming van persoonsgegevens.⁴ Sint Maarten voorziet ten slotte in artikel 42 van de Landsverordening bescherming persoonsgegevens in een Commissie toezicht bescherming persoonsgegevens.⁵ Deze commissies zijn allen pas recent opgericht en dienen nog nadere invulling te geven aan hun toezichttaken. Mede gelet hierop is in deze Onderlinge regeling in artikel 7, tiende lid, voorzien in een verplichting voor de toezichthoudende instanties om een jaarlijks verslag uit te brengen waaruit blijkt in hoeverre het toezicht op de werking van de regeling heeft plaatsgevonden. Daarnaast voorziet de Onderlinge regeling in artikel 7, negende lid, erin dat elke toezichthoudende instantie van één van de landen door een toezichthoudende instantie van een ander land om de uitoefening van haar bevoegdheden kan worden verzocht en voorts op niet-naleving daarvan kan worden aangesproken.

Wanneer een land buiten de Unie, zoals het geval is ten aanzien van de BES-eilanden, Aruba, Curaçao en Sint Maarten het geval is, onvoldoende bescherming van persoonsgegevens biedt, is uitwisseling

¹ Zie Kamerstukken II 1997/98, 25 892, nr. 3, blz. 193.

² Zie voor Aruba: Landsbesluit van Aruba van 23 juni 2014 tot wijziging van het Landsbesluit vergelijkend onderzoek celmateriaal (AB 2014, no. 40); voor Curaçao: Landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 25ste september 1997 ter uitvoering van de artikelen 79, 79a, 79b, 79c en 79d van het Wetboek van Strafvordering (P.B. 1996 no. 164) inzake het onderzoek gebaseerd op een vergelijking tussen kenmerken van celmateriaal, inwerkingtreding op 10 oktober 2010 (10 oktober 2010, AB 2010, no. 86 en AB 2010, no. 87); en voor Sint Maarten: Landsbesluit van Sint Maarten van 2 juni 2015 tot wijziging van het Landsbesluit vergelijkend onderzoek celmateriaal in verband met het geautomatiseerd onderling vergelijken van DNA profielen tussen de landen van het Koninkrijk (AB 2015, no. 14).

van persoonsgegevens niettemin toegestaan indien sprake is van één de uitzonderingsgronden uit artikel 77, eerste lid, Wbp. Zo is overdracht van persoonsgegevens geoorloofd indien sprake is van een zwaarwegend algemeen belang (onderdeel d van artikel 77, eerste lid, Wbp), mits is voldaan aan alle criteria die reeds voor het verkeer binnen de Europese Unie gelden⁶. Bij de onderlinge vergelijking van DNA-profielen is het zwaarwegende algemeen belang van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde in het geding. De overheid dient ervoor te zorgen dat verdachten van misdrijven zoveel mogelijk opgespoord, vervolgd en berecht worden. De verwachting is gerechtvaardigd dat het onderling vergelijken van de Nederlandse DNA-profielen met die van de BES-eilanden, Aruba, Curaçao en Sint Maarten en vice versa daaraan kan bijdragen. Die verwachting is gebaseerd op de positieve ervaringen op dat terrein in de Europese Unie en het feit dat Nederlanders en personen die afkomstig zijn van de BES-eilanden en de drie Caribische landen zich binnen die landen en eilanden vrijelijk bewegen en daar ook strafbare feiten plegen. Gelet op het eerder genoemde advies van het toenmalige College bescherming persoonsgegevens en om te waarborgen dat met betrekking tot de onderlinge vergelijking van DNA-profielen tussen de landen van het Koninkrijk, een passend beschermingsniveau van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen kan worden geboden, is deze Onderlinge regeling tot stand gekomen. De inhoud komt zoveel mogelijk overeen met het Besluit 2008/615/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 23 juni 2008 inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (Pb. EU L 210), dat in de Europese Unie van toepassing is bij de bevraging of vergelijking van DNA-profielen.

Voor Nederland:
De Minister van Veiligheid en Justitie,
S.A. Blok

Voor Aruba:
De Minister van Justitie,
A.L. Dowers

Voor Sint Maarten:
De Minister van Justitie,
R.A. Boasman

⁶ Zie Kamerstukken II 1997/98, 25 892, nr. 3, blz. 194.